

SOLDAATJE SPELEN

door

W. BLOMBERG—ZEEMAN.

Met een kunstigen zwier
Maakte Zus van papier,
Witte mutsen met pluimen van franje.
Hè, dat stond maar wat fijn!
Jan mocht aanvoerder zijn.
Hij kreeg er een sjerp van oranje.

Keesje haalde zijn trom
En hij sloeg van rom, bom,
Dat wou zeggen: wij trekken ten strijde.
Frits blies op de trompet
Van teretterettet
En iedereen ging er op zijde.

't Regiment liep in draf,
Heel het dorpspleintje af,
Tot ze moe waren van het marcheeren,
Toen sprak Jan met gewicht
En een ernstig gezicht:
„Welken vijand moeten wij weren?”

Moeder hoorde 't geval
En al leek het ook mal,
Moeder ging met de troep er eens
[praten.

„Weet je hoe het moest zijn?
Dat een elk, groot en klein,
Geen vijand meer had om te haten.”

„Jongens, ben je eens groot,
Mocht dan 't moordende lood,
Slechts behooren tot 't bange verleden,
Mocht dan haat en geweld
Zijn ter neder geveld
En de strijd voorgoed zijn gestreden.”